

De Daodejing (Tao Te Tjing) is het belangrijkste klassieke boek van het taoïsme. Met zijn 81 korte hoofdstukken is het het kleinste grote werk van de wereldliteratuur. Traditioneel werd het toegeschreven aan Laozi (Lao-tse), die een oudere, vrolijkere tijdgenoot van Confucius zou zijn geweest; in werkelijkheid is het waarschijnlijk een geleidelijk ontstane anthologie. Het is een mengeling van mystiek, filosofie, pragmatisme, humor en poëzie uit het axiale tijdperk (800- 200 v.Chr.), waarin de mensheid uit zijn primitieve mythische sluimer ontwaakte. Het boeit en intrigeert met o.a. de kosmische verbondenheid van alles, de Weg (Tao), waar alles uit voortkomt en die overal in zit, concepten als wu wei', niet-doen, en de hieraan gerelateerde kijk op de zachte krachten als zijnde de sterkste: het water, nederigheid, de minste- zijn, het vrouwelijke, yin. De toon is die van een laconieke, soms droogkomische oude wijze, zoals we die kennen van het zenboeddhisme, dat o.a. uit het taoïsme is voortgekomen. De vertaling van Bartho Kriek van dit wereldwijd geliefde Chinese werk maakt het bovendien mogelijk te genieten van de poëzie ervan.

Bartho Kriek (1950) deed HTS Werktuigbouw in Haarlem en studeerde neerlandistiek aan de Universiteit van Amsterdam. Hij vertaalde werk van onder anderen Kurt Vonnegut, Philip Roth, Isaac Bashevis Singer, Michael Frayn, Kazuo Ishiguro, Paul Auster en William Faulkner. Van zijn eigen hand verschenen de romans *Het ijzeren heden* en *Hollandse fado*. In 2011 kreeg hij de Nederlands Letterenfonds Vertaalprijs voor zijn gehele vertaaloeuvre.